ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

Soohee, First Mehl:

ਜੋਗੀ ਹੋਵੈ ਜੋਗਵੈ ਭੋਗੀ ਹੋਵੈ ਖਾਇ॥

The Yogi practices yoga, and the pleasure-seeker practices eating.

ਤਪੀਆ ਹੋਵੈ ਤਪੂ ਕਰੇ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਮਲਿ ਨਾਇ ॥੧॥

The austere practice austerities, bathing and rubbing themselves at sacred shrines of pilgrimage. ||1||

ਤੇਰਾ ਸਦੜਾ ਸੁਣੀਜੈ ਭਾਈ ਜੇ ਕੋ ਬਹੈ ਅਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

Let me hear some news of You, O Beloved; if only someone would come and sit with me, and tell me. ||1||Pause||

ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੇ ਜੋ ਖਟੇ ਸੁੋ ਖਾਇ॥

As one plants, so does he harvest; whatever he earns, he eats.

ਅਗੈ ਪੁਛ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸਣੂ ਨੀਸਾਣੈ ਜਾਇ ॥੨॥

In the world hereafter, his account is not called for, if he goes with the insignia of the Lord. ||2||

ਤੈਸੋ ਜੈਸਾ ਕਾਢੀਐ ਜੈਸੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ॥

According to the actions the mortal commits, so is he proclaimed.

ਜੋ ਦਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਸੋ ਦਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥੩॥

And that breath which is drawn without thinking of the Lord, that breath goes in vain. ||3||

ਇਹੁ ਤਨੁ ਵੇਚੀ ਬੈ ਕਰੀ ਜੇ ਕੋ ਲਏ ਵਿਕਾਇ ॥

I would sell this body, if someone would only purchase it.

ਨਾਨਕ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਈ ਜਿਤ ਤਨਿ ਨਾਹੀ ਸਚਾ ਨਾੳ ॥੪॥੫॥੭॥

O Nanak, that body is of no use at all, if it does not enshrine the Name of the True Lord. ||4||5||7||